

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an	3 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe 1/2 de an	6 >	
Pe un an	12 >	

Colóne.

(Scene și schițe din Oradea-Mare.)

III.

nuënd drept m'ăși
fi și mirat dacă
s'ar fi întâmplat
altminteri de cum
s'a întâmplat. Eram sigur că
schițele mele despre colóne o
să producă și sânge reu și-acum
mă-am vădut «visul cu ochii.»

«Goile» s'au supărat «gro-
zav de foarte tare» că î-am «băgat» cu colocviile lor în
Vultur, «fundația» scapără schinteii că am îndrasnit să mă
folosesc de plimbările ei dese ca termen de comparație,
unul e mánios că l'am amintit, altul foc că de el am
uítat să pomenesc... și-apoi măi fă-le tuturor pe plac!

Numai Jorj e îndestulit cu articolií mei. Ce-í drept
nu m'a spus-o dar o conchid din purtarea lui. Aseară
la bere m'a îmbiat de dóue orí cu câte o țigaretă —
fără să-l fi rugat să mă îmbie.

Brav băiat acest Jorj.

Ce priveste «goile» și conversațiile lor dela colon
trebuie să semnalez un progres. O fac asta atât în in-
teresul goilor cât și în interesul adevărului.

Înțelesesem deja îndată după apariția numéru-
lui trecut că și «goile» au hotărít ca d'acum înainte
la colóne să nu măi vorbiască despre «colocvií» ci
despre. . . .

Da, despre... Înzădar m'am dat pe lângă ei să
aflu despre ce au hotărít să vorbiască d'acu înainte.
Cu toții se învăluiau în toga demnă a tăcerii adînci și
nu era chip și modru să scot ceva din ei. Atâta m'a
tradat unul: «Las' că o să veđi! Dar interesant va fi.»

La sara proximă de dans eram dară foarte curios.
Mă plimbam dinadins în apropierea lor, dar cum eram
destul de aprópe să aud ce vorbesc, schimbaú d'odată
tema și vorbeau despre vreme, căldura din sală, mul-
țimea publicului și alte teme de tóte zilele.

Eram în adevăr foarte intrigat și voiam deja să es
din sală, când d'odată mă prinde Turchel de braț și-mí
șoptește: «Vino cu mine!»

Ajunși în urma unei părechí î-mí dădu o îmbol-
ditură: «Ascultă!»

Ascultăi.

— Știi, domnișórá, săptămína trecută trei profe-
sorí au citit «catalog» și nici odată n'am fost de față.
Am «prins» trei «absențe».

— Acum știi despre ce au hotărít să vorbiască?
— mă întrebă Turchel.

Î-am strîns mâna și î-am mulțumit în numele pres-
sei române pentru acest serviciu.

Brav băiat și acest Turchel.

«Goile» hotărísere dară să abandoneze tema «co-

locviilor» și în schimb și-au ales de temă: «catalogul», «absențele» și «prezențele».

Acest progres m'a împăcat cu ei pe deplin. Văd din aceasta că și ei se interesează de civilizația și cultura omenimii și când toți merg înainte nici ei nu vor să rămână înapoi...

O singură goie a încălcat această hotărîre.

A vorbit — o spun numai din auđite — a vorbit mi se pare despre colone în genere. Unul dintre goie l'a auđit, l'a insinuat hătmanului lor și în cercurile mai înalte acum se vorbește că o să-l pedepsiască aspru. Părerile însă's împărțite: unii sînt pentru pedeapsă de mörte (încredințînd esecutarea pedepsii — naturii), alții — și aceștia formează maioritatea — să plătiască o «rondă de bere».

Cred că părerea din urmă va învinge. E și mai omenească. Eü încă's de astă părere și dacă se va primi, am să iaü la esecutarea pedepsii și eü parte — activă.

Pagubă de altmîntenî că s'aü sfîrșit deja colonele. Vinerea trecută s'a ținut a 6-a și cea din urmă serată de dans. Ar fi fost curios să urmărești progresul «conversațional» ce-l vor fi făcut «goile». Aseară m'am și ocupat cu tema asta o leacă și am ajuns la un rezultat destul de îmbucurător.

La proxima serată ar fi conversat despre subscrierea indicelor, apoi la cea următoare despre examenul prim fundamental, la a treia despre examenul al doilea fundamental, apoi despre absolutoriu, — despre rigoroase — censură de avocat — deschiderea cancelăriei advocațiale — despre negligența iuriștilor cari lucrează în cancelării... Dumneđeu mai știe despre câte de tóte...

Đeü, pagubă că s'aü sfîrșit deja colonele. Dar ce să faci! tóte aü sfîrșit până și capitlul ăsta.

IV.

Cred însă că ar fi vremea să vorbesc și despre aranjierii colónelor mai detaiat. Despre Turchel, Via, Vruș, Pali iunior și colocviile lor am amintit deja, trec dar acum peste ei fără observare. Numai despre Pali iunior trebuie să relev o caracteristică: nu știe juca cărți, mai ales nu: clabrias! (Dar pentru acea jócă mereü.)

Am amintit și de «fundatie», și plimbările ei predilecte, de Turcheluț și versul seü din Horaț, am atins și pe Jorj și Leru și de repețite ori pe Pali senior. Împlinesc dară numai datorința când î-mi permit a pomeni și de ceilalți aranjieri.

Zăresc aici în locul întii pe Arian, un prietin credincios, care din prietinie de atâtea ori l'a însoțit pe Turcheluț în vizitele sale inspirate de dragoste încât în urmă i s'aü aprins lui însuși călcăile după idealul prietinului seü Turcheluț (și întors!)... Aranjieri regulați aü fost apoi Biroü, bun soț de chîief, Faier, care știe fierbe crampampuli așa de minunat încât doue țile în urmă i-ți lingi încă buzele, Aurică, harnicul conducător de

cor, Naibu, d'apururi veselul dansator, Romi, simțul de datorință întrupat, Vasilică, depositar a unui rachiü de care i-ți trece ori ce durere, Brașoveanul, care are fericirea d'a vedea țilnic sumedenii de banî, Erlan, rivalul lui Naibu...

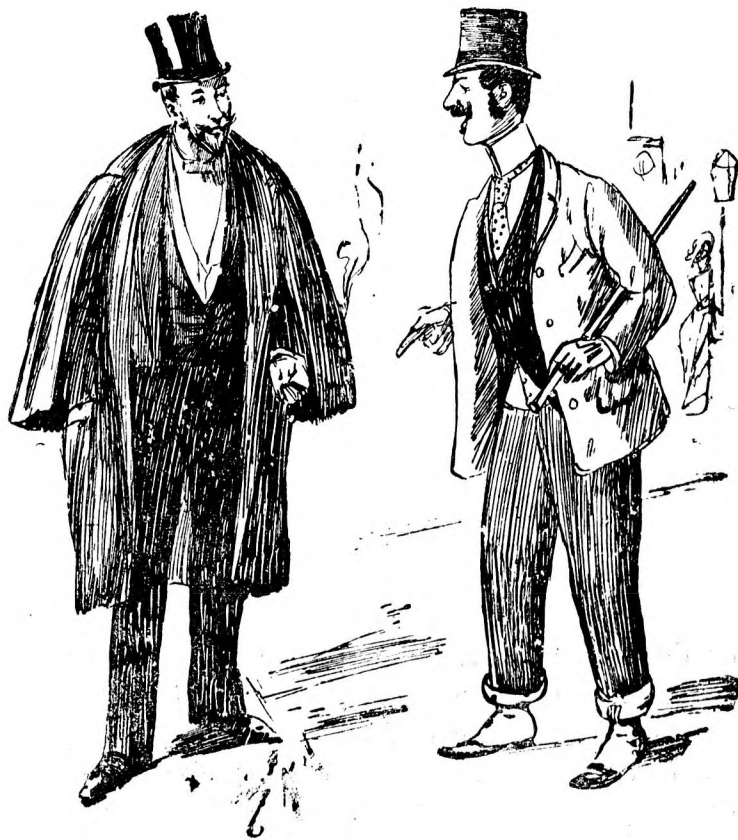
Ca încheiere nu pot întrelăsa să nu amintesc cu câte-va cuvinte și de spre partea neoficială a colónelor, despre petrecerile anjerilor urmate «după colon».

Nu voi să fac spor de vorbe, o să înșir numai notabilitățile cari de obicei luaü parte la aceste petreceri, convins că cititorii o să-și pótă face despre ele ideă destul de clară.

Am putut remarca de vr'o doue ori pe altelele lor ducele de *Champagne* și principele de *Odobești*, apoi pe marchizii spanioli *Curaçao* și *Maraschino*, contele maghiar *Törley* cu șoția sa contesa *Tokay* și nepóta lor vicontesa *Vanille*. Lordul englez *Mum* și-a scuzat în scris absența. Dintre italieni am remarcat pe principele *Asti spumanti*, dintre nemți pe colonelul în pensie *Rittmeister* și baronul *Riesling*, dintre cunoscuții, cu cari ne întălnim mai des, i-am însemnat pe moș *Țuică*, ovreüel *Leiteles Șnaps* și pe *Șligowicz Glanzwichts*.

Petrecerile aü durat totđ'auna în cea mai bună dispoziție până în zorii de ții.

C a u s a.

— Te rog să-mi esplicî, ce-i cauza că asară la bal mereü i-ai călcat la mireasa mea pe ochii de gaină ?!

— Cauza ? E, că are ochi de gaină.

A nimerit-o.

Musteriul: Ești un mișel.

Bandwurm: Cum ai ȃis, mē rog?

Musteriul: Un mișel.

Bandwurm (surprins): Cine ȃi-a spus-o?

L o g i c,

Dama: Ū-mi ceri darā māna. Știi cā's vėduvā?

Peșitorul: Firește! Dacă ȃi-ar trāi bārbatul
nici nu te-aș cere.

Flegmatic.

— Domnule, domnule, vino ūtel Paveluș
și-a tăiat cu cușitul cel mare un deget.

— Na, na, mai ūncet! Nu va fi așā grozav.

— Cum nu! Ūnōtā ūn sānge.

— Aș! Nici nu știe ūncā ūnota!

ReminisceŃe.

Ea (dupā voiajul de nuntā): Cum, 2000 fl.
le-ai dat bandișilor din Sicilia?

El: Da! Era vorbā de pungā saū viașā.

Ea: Știi, dar scump te mai taceseș!

S O C R I A D Ū.

Conducētorul capelei de muzicā: Maestoso,
maestoso, nu așā repede! Gāndișivē cā-ū un marș
funeral. Voi ū-l cāntaș! cu atāta foc, ca și cānd
a-ș duce la grōpā — sōcra vōstrā.

Sērman romān!

— Scenā dela sate. —

Niculae: Bunā ȃiua, jupāne Ișic!

Ișic: Bune ȃi, jupin Niculai. Dar ce dus d-ta
la min?

Niculae: D'apoș ūac' așā, necazurile, jupān Ișic.
Știi bine, cā am trei copii mici și nici un graunte de
mālaș. Te cunosc de om de inimā și-am venit sā te
rog sā-mi dai 5 zloș ūmprumut.

Ișic: Cinci zlot? Ai vaș! Bine ȃice la d-ta, vremuș
greu! Dacă ar fi la minē 5 zlot crede d-ta cā eū sta aici?

Niculae: D'apoș lasā, jupāne Ișic, o sā ai d-ta
unde-va 5 zloș și-apoș știi bine cā nu ȃi-ū cer ūn cinste.
Ū-ș dau camātā dupā ei.

Ișic: Nū, fiind-cā este la d-ta, da ūo la badea
Niculai 5 zlot, dar ȃic zo baniș nu este alu mō, dar
fiindche este d-ta... Dar chind vrea d-ta sā da ūapoș
baniș?

Niculae: La tōmnā.

Doliu cvalitativ.

— Nu te supēra, Eugenio, dar n'ai jālit multā vreme
dupā bārbatul teū.

— Dar *intensiv!*

Ișic: Piste on an dare? Molt vreme, tare molt.
Dā d-ta atuncē la minē 5 fl. camātā.

Niculae: O fi prea mult, jupāne Ișic.

Ișic: Cum prea molt? On an di ȃi?

Niculae: Nō las sā fie. Hașd' sā facem scrisōre.

(Fac scrisōre. Niculae primește baniș și-apoș vrea
sā ese)

Ișic: Noroc bun.

Niculae: Noroc și mulșam, jupāne Ișic.

Ișic: Baș Niculai, stā noma on pic. Si spun ūo
o vorbā cuminte. D-ta trebi si dai la minē la tōmne 5
zlot cap di baniș și 5 zlot camete. D-tale este acom
5 zlot, plātește acom camete, plāti atoncē cu atit mai
oșor cap di baniș.

Niculae (o leacā nedumerit) — Deū cā bine
grāiești, Dumneȃeū sā te ȃie (ș dā baniș).

Ișic: Mulșam d-tal. ūo vrea noma bine la romon!

ȚIGANUL LA STÂNĂ.

— Anecdote poporală. —

Un țigan ce nici odată
De cum el, nici tetea lui
Nu fusesse pe la stână,
Audi că 'n lume nu-î
Vre-o mâncare mai gustosă
Ca jintița cea untosă.
Într'o Ți dar l'a ajuns
Poftă mare de nespus
De «jinchită», decî călare
Pe bălana s'a tot dus
Pân' la stână a ajuns,
Și de ce-a venit a spus.
Baciu-î și turnă îndată
Dintr'o bute desfundată
Unde argăsia la piei
De oi mórte, capre, miei —
Și-î împlu un blidoi mare,
Iar țiganul la mâncare
Se apucă . . . gustă 'n silă
Scuipă, mirósă Ciurilă . . .
Și iar gustă, scuipă iară.
— «Dómne, cât e de amară
Și sêrată! . . . Deu așa,
Bat'o Maica-Precesta!
Și mirósă tare greu!
Mult e prost și nătărău
Și romănu! Audi vorbă
Să mânânce așa ciorbă
Acră, iute, cătrănită,
Și 'ncă gólă, fără pită!»
Cam așa-și Țicea țiganul
Și-și croisă deja planul
Cum, pe unde el să fugă
Ciobanul să nu-l ajungă.
Eși decî pe ușa stânii
Fără să-l simțiască câni
Și-apoi însuși sie și trasă
Una bună, sănătósă . . .
Și se pusă la fugit
Până ce de ostenit
Cădu lângă un tufan.
Ici î-l găsi un cioban,
Ce la stână iar l'a dus,
Mai pe jos și mai pe sus.
Când la stână a ajuns
Jintița să-î de' s'a pus,
Dar țiganul se sbătea
Și să guste mort nu vrea!
Dar doi înși î-l apucară
Și de masă î-l legară,
Și-unul îi turna cu sila
De-Ți era mai mare mila.
Dar pe loc ce a gustat
Jintița și i-a aflat

Gustul, ciora la rugat se pusă,
Și ciobanilor le Țisă:
— Dragi ciobani, mă rog de voi
Țineți *unul*, turnați *doi*
Și de nu-î cu supărare
Turnați cu lingura mare,
Ce e colo atîrnată, —
Și Țicend el le arată
Lingura din cui, cu care
Baciu mestecă 'n căldare
Să nu s'afume de loc
Zerul când fierbe la foc.

Cărăbuș.

Cuminte.

Domnul: Óre cine și cum bea din vinul meu?
Am sigilat sticla bine, sigilul e întreg și totuși lipsește
din sticlă.

Servitorul: De-a bună seama î-l trage cine-va
prin fund.

Domnul: Dar prost mai ești, Ioane! Nu vești, că
nu lipsește de *desupt* ci de *de-asupra*?

De ce nu pôte.

În părțile Ardealului în multe locuri se susține
până aȚi obiceiul străbun că la mórtea cui-va rudele
mortului plătesc femeii ca să «bociască» mortul.

Nu de mult a murit judele comunal din satul L.
Nevasta lui voind să facă îngropăciune mare, mersă și
la nana Safta, care era renumită în ale bocitului.

— Să faci bine să vii aȚi la mine la bocit — îi
Țisă ea.

— Iartă-mă jupăneasă, dar de astă dată deș nu
mă pot duce să plâng.

— Dar de ce, nano Safto?

— Fiind-că numai cu un cîas mai 'nainte *mî-a*
murit bărbatul.

Icóna dela Sais.

Ciceronele (în galeria de tablouri): Vedești, dom-
nilor, aceasta e o copie despre renumita icónă dela Sais.
Cine se uita întia óră la ea perdea ochiul *stîng*, cine
se uita a dóua óra perdea și ochiul *drept*, iar cine se
uita a treia óră muria pe loc.

La dantist.

Nevasta: Așadară, domnule doctor, o să-mi faci
dantura?

Bărbatul (încet către doctorul): Nu i-ai putea
face una, care să-î causeze dureri, când vorbește?

L O G I C.

- Să fi știut, că vei fi așa de plictisitor să mă lași tot'dauna singură, nici nu m'ași fi măritat după tine.
 — Uîî, dragă, că atunci și mai mult ai fi fost singură!

Ce-î prea mult. e prea mult.

S'a spovedit odată și Cula, dada țiganilor, și pentru porcii mulți și găștele multe ce le furasă, părintele îi dădu canonul să țină «*Tatăl nostru*» de 77 de ori pe zi, trei zile pe rând.

Țiua următoare Cula intră în curtea popii.

— Bună țiua, parinte! — îi țice luându-și căciula din cap.

— Să deo Dumnețeu! — îi rĂspunde părintele.

— Bună vreme, părinte! — continuă Cula, și popa iar îi mulțumește:

— Să deo Dumnețeu!

— Noroc bun, părinte!

Părintele i-șî smulgea barba dar de mulțumit totușî mulțumi:

— Și ție, țigane.

— Să deo Dumnețeu bine, părinte, — grăi țiganul a patra oră.

Părintele însă eșise din răbdare și-șî ridică bota.

— Auleo, părinte, dar ușor ești la mânie! — îi rĂspunsĂ cioroiul ferindu-se de bota — D-ta te superi de 4 și tatăl sfânt din cer să nu se supere de 77?

JALBE ȚIGĂNEȘTI.

I.

Țiganii flamânzi la ispravnic.

Nu mult înainte de desrobire, un moșier mare avea o mulțime de țigani robi, pe cari însă îi ținea nemâncați câte trei zile, și a treia zi încă nu le dădea de mâncat decât sara.

Țiganii, rupți de fómé, făcure cislă și se sfătuiră în mare taină, să mearga cu toții la Ispravnic, să-și spuie că nu le dă mâncare decât «la trei zile odată și atunci cea sara» și să-și ceară dreptate. — Dis și făcut; Bulibașa porni înainte și dancii toți după el.

Când ajunsă laia în fața Ispravnicului, care era om ciudos, lui Bulibașa i se pusă un nod în gât, cât o gălușcă de cele dela praznic.

— Da ce căutați aice, nespălaților? — le strigă Ispravnicul.

Cu mare greș Bulibașa putu începe cam așa:

— Apoi ă! cinstită fie fața Măriei-Vóstre, și v'am pupa genunchele și talpele... ă! am venit să ne jăluim de boiarul nostru.

— Iaca bre! da cum vă nemulțamește boierul vostru? ha?

— Cu ce să ne nemulțamească cucoane ispravnice?! de... ne nemulțamește *că nu ne dă de mâncare decât... de trei ori pă zi ș'odată sara*. Faceți-ne dreptate Maria-Vóstre, că piarim de fómé.

— Ce ați dis, ucigă-vă tóca? Mâncați de trei ori pe zi ș'odată sara și tot nu vă mai saturați? Dar eu nu mânânc de cât de doue ori, cu sară cu tot!... Eșiți baragladine, că pun să vă tragă câte cincideci de harapnice de fiecare.

Bulibașa și ceilalți dancii, vedând c'au scrintit'o, o șterseră la sănătósa.

II.

Țiganii la Voda.

Bulibașa și dancii se, vedând pacostea ce li se întemplasă cu încurcala limbii răbdare, cât răbdare, și apoi iar se mai strinseră odată la cislă, în taină, și se hotărîră să se duca cu altă jalbă de-adreptul la Măria Sa Voda și să vorbească cu toții să nu li se mai întimple așa poznă și rușine cum au pățit la Ispravnicul.

Toți s'au înțeles de pe loc care ce să dică și ce cuvinte mai de seamă și mai înțelepțești.

Așa s'au hotărît, că chiar la intrare pe ușă, în fața lui Vodă, tot Bulibașa să strige:

— Să trăiască!

Al doilea țigan să strige după el:

— Măria-Sa!

Al treilea:

— Și cucoana Măria-Sale!

Al patrulea:

— Și ficiorii Măria-Sale!

Al cincilea:

— Și tot neamul Măria-Sale!

Și așa pe rând fiecare ciorpandel câte o vorbă — dór or ținea minte mai bine și nu s'or mai încurca.

Plecară la drum și sosiră peste puțin la Vodă.

Când li se dădu drumul să între în odaia lui Vodă, bietul Bulibașa, nedeprins să îmble pe covóre, se împiedecă chiar dela ușă și începu a înjura cum e obiceiul țiganului.

— Fir'ar al dracului!

— Măria-Sa! — strigă repede al doilea dancii.

— Și cucoana Măria-Sale! — al treilea.

— Și ficiorii Măria-Sale!

— Și tot neamul Măriei-Sale! — strigară ceilalți.

Voda aușind așa batjocură, îi veni să turbe de furie. Eși apoi iute din odaie și dădu poruncă aspră: să capete în loc de milă domnească fiecare dancii câte cincideci de cnuturi de cele rusești.

Argument ad hominem

pentru cei cari ar mai trage la îndoială **ponderositatea** femeii în viața socială de aș.

Auleu!

Bărbatul: Nu înțeleg, draga mea, de ce ai cumpărat pălăria cea cu 20 fl. când cea cu 15 fl. e cu mult mai frumoasă și modernă.

Nevasta: Nu te necăji, draguțule, am cumpărat și aceea!

Șiretlic ovreiesc.

Un dom întră odată la un ovrei să-și cumpere un palton. Era chiar într'o Sâmbătă. Ovreiul îi oferi un palton dar ceru pentru el o sumă cam mărișoră, 18 fl.

Domnul se pusă la tîrguială, dar înzadar.

— D-ta ești ovrei bun, — îi dișe în urmă năcăjit — cum poți dară vinde și Sâmbătă?

— Nü, — îi respunsă ovreiul — dacă eu da la d-ta palton cu 18 fl. este ca în cinste și a cinsti ertat și Sâmbătă.

Bună recomandare.

- Nu mi-ai putea spune, stimate domn, unde locuiește renumitul dantist Sfőră.
 — Poftiți numai în strada din capetul parcului și o să auziți unde locuiește.

ÎN ZĂDĂR.

Străinul: Spune-mi numai, de ce nu reparați coperișul casei? Plouă dőră în birt.

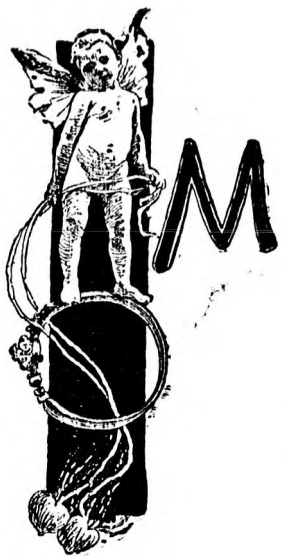
Birtașul: Ađi dőră n'o poți repara, cā veđi bine cā plouă.

Străinul: Dar o poți repara cānd e vreme frumoșă.

Birtașul: Cānd e vreme frumoșă nu mai e de lipsă.

Folósele reclamei.

- Crede-mă totuși folosește mult reclama.
 — Vorbești din experiență?
 — Da.
 — Și-anume?
 — Alaltăeri mi-am pierdut un inel de aur, erī am dat într'o foie un inserat și ađi...
 — Ei, și ađi?
 — Ađi l'am aflat — sub pat.

I v a n.

ă Ivane! Mă Ivane?

— Au' cucoane! au' cucoane!

— Dragi fi 's fetele, Ivane?

— Dragi cucoane, dragi cucoane?

— Dragi fi-or fi, știu, ele ție, Dar tu lor?

— Și ele mie!

Paradox.

— O femeie prin o scrisore de patru fețe spune mai puțin decât prin o singură sărutare.

S C U Z Ă.

— Auleu! Nu mă tot călca pe ochii de găină.
— Scuză, domnule. N'am știut că ai.

ȘI.

Cavalerul modern: Spune-mi inger drag, în adevăr și tu mă iubești.

Dama modernă: În adevăr! Te iubeșc și pe tine.

Declarație.

— Tatăl d-tale e dară tare bogat?

— Da.

— Și d-ta ești unica fată?

— Da.

— Și d-ta te mai îndoiești că te iubesc?

Atunci da.

Domnul (care a răpit domnișorei o sărutare): Te rog, fi bună iartă-mă!

Domnișóra: Î-mi promiți că n'o s'o mai faci?

Domnul: Nul

Domnișóra: Atunci te iert!

În târg.

Vîndătorul: Cumpără dila min cuteda asta. Ține chit trăiește vomu și ascuțește la minot 25 de cuțit!

Teitelbaum: Nū, ce și fac eū la minot co 25 di cuțit ascuțitele?

Verbal.

Un domn întră într'o tutungerie.

— Te rog să-mi dai de 10 cr. două țigări.

— Poftim! — îi dăce tutungiul dându-î două țigări.

Până când î-și aprindea o țigară, ȳată numai că vine un alt mușteriu.

— Să-mi dai de 10 cr. patru țigări.

Primul mușteriu observă cu uimire că tutungiul ȳa țigările din aceeași cutie din care îi vîndu-se și lui.

— Bine, domnule — se adresează către el — mie mî-ai dat de 10 cr. numai două țigări și domnului ăsta 4!

— Ei — îi răspunde tutungiul flegmatic — nu ai cerut dōră mai multe!

Hans cel cuminte.

Stăpânul: Hans, acum es, că am ceva de lucru. Dacă o să întrebe cineva de mine spune-î că mă pōte afla în «Café Royal». Mai înțeles?

Hans: Înțeles.

(Stăpânul vrea să ese.)

Hans: Mă rog, la domu. Dar dacă nu va întreba nimeni ce să-î spun?

Distrat.

Nevasta: Dar bărbate! Ađi dimineață ai plecat cu velociped și acu te întorci fără el!

Bărbatul (*profesor*): Hîm, desigur l'am uitat undeva. Pe drum am și avut simțul că-mi lipsește ceva.

Semnul.

Învățătorul: Noa, Petrică, spune-mi numai câte ȳile are săptămîna?

— Șapte, domnule învățător.

— Bine și care ȳi e Dumineca?

— Ziua în care tata nu merge la lucru și mama capetă bătăie!

Domn mare.

— Și ce faci, frate, dimineața când te scoli?

— Clopoșesc.

— Cum, ai servitor?

— Nu, dar am clopoșel.

TÎRGUIALĂ.

— Jură-mi, Ileano, că mă veți iubi veșnic.

— Veșnic? Asta va fi o leacă prea mult.

— Bine; să ȳicem dară 14 ȳile.

AȘA 'S BĂRBAȚII.

— De ce ești așa necăjită, dragă?

— Ah, dă-mi pace. Bărbatul meu vrea să se despartă fiind-că m'a prins că î-am fost odată necredincioasă.

— Vești, așa 's bărbații. Dacă numai o singură dată le sîntem necredincioase fac îndată larmă, și tac, că de atâtea ori le sîntem credincioase.

Altfel.

O domnișoră mânca bômbe de cucurez și le lua din farfurie una câte una — cu mâna.

Chiar în vremea asta sosi un tîner să-î facă domnișorei veduta și zări prin fereastă cum mîncă domnișóra.

Domnișóra roși la vederea lui și se puse numai decît să mînce cu ajutorul unui ac.

— Și d-vostre așa se mîncă cucuruzul fierț?
— întrebă la o vreme domnișóra.

— Nu stimată domnișoră, — îi răspuse tînerul,
— altfel, așa cum l'ai mîncat și d-ta înainte de ce-ași fi intrat.

Ursa mare.

Unchiul î-și privi nepotul cu ochi mari.

— Și în adevăr să fie lucru așa ușor?

— Când ți-o spun eu! Lucru foarte ușor.

Unchiul dădu din cap.

— Și dela cine ai aflat tu receptul?

— Dela un coleg, fost chimist. Ajunsese bietul de el în mizerie și eu l'am ajutat. Pe patul de mörte m'a încredințat apoi acest secret.

— Și tu ești acum gata să mi-l vinzi?

— Unchiule! Ai făcut multe pentru mine, e dar vremea să mă arăt și eu recunoscător față de d-ta. Dacă apoi o să-mi împrumuți 100 fl. ai pune bunătații d-tale vîrf.

— Bine, bine! — îi dîsă unchiul scoțînd din portofoliu o bancnotă de 100 și punîndu-o pe masă lângă el.

Nepotul se întinsă s'o ee.

— Oho, nepóte! Mai întii receptul.

— Cum vrea, unchiule! — și nepotul î-și aprinsă o havană și întindîndu-se în fotoliu, începu:

— Ca să faci din argint — aur, se recere înainte de tóte o pivniță ascunsă. Te cobori în ea ceva înainte de mîedul nopții, torni argintul, ce vrea să-l prefaci în aur, într'o căldare, și punct la 12 cîsurî aprinzi focul. Când arde focul, mai torni în căldare 100 de grame de argint viu, adaogi o mîna de frunze de tei și lași apoi să fierba mestecătura întreagă doue cîsurî.

— Și-apoi . . . ?

— Și-apoi când s'a recit căldarea, va fi plină de aur curat.

— Ce m'ai spus, e tot ce se recere? N'ai uitat nimic?

— Nimic.

— Bine! Iată-ți suta, — și unchiul îi întinsă bancnota.

— Mulțumită și succes bun, unchiule! — și nepotul plecă.

Nu trecu însă un cîs și în curte se auzi sgomotul unei trăsuri.

Ușa se deschise și pe prag apăru nepotul, abia resuflînd.

— O, unchiule, dragă unchiule, spune-mi că n'ai început încă.

— Ce ai? — î-l întrebă unchiul uimit.

— Liniștește-mă mai întii. Așa că n'ai început încă?

— Nu. Dóră numai de un cîs mai părăsit.

Nepotul respiră ușurat.

— Atunci dară încă nu-î târzi.

— În numele lui Dumnezeu, spune-mi odată ce ai.

— Era să uit un lucru mare. Ți am fost spus tóte câte trebuie observate la prefacerea argintului în aur, dar uitasem lucrul cel mai de căpetenie.

— Și-anume?

— Nu cumva să te gîndești în vremea acea la «ursa mare», căci prefacerea nu ți-ar reuși în veci.

Nepotul se depărtă.

*

Peste vr'o lună se întîlniră iarăși.

— Ei, unchiule, și ți-a succes?

— Ah, dă-mi pace! De când î-s nu m'am gîndit la «ursa mare» și de când m'ai pomenit de ea nu-mi mai iasă din minte.

Sinceritate de copil.

- Ce-ți face tata, Petrică?
— Tot ce poruncește mama, domnule părinte.

Hîm!

- Cum î-mi poți dice așa ceva? Me ții dóră de prost?
— Feri dómne, nu! Dar în urmă póte că mă însel.

Cartea de servit.

Stăpâna (căt-re servitóre): Nu pot înțelege, de ce lipsește în cartea d-tale tot a doua fóie.

*Servitóre*a: Să fi vëdut numai dómna ce era scris pe ele și ar înțelege-o!

Societate bună.

— Ce dicit, frate, la asta? Ađi am jucat cărți cu mizerabilul acela de Blindkopf și nu mî-a plătit.

— Așa-ți trebuie! Nu te pune la cărți cu de aceia, cari jócă cu tine!

Z Ă P Ă C I T.

Peșitorul: . . . și așa te rog acum să-mi dai mâna ficeî d-tale Elena de soție.

Teama.

— Domnule director, știî bine că deja de ęece anî fac curte ficeî d-tale . . .

— Și ce dorești acum dela mine?

— Învoirea d-tale la căsătoria noastră.

— Eî așa! . . . credeam deja că-mî cerî o pensie saü așa ceva.

Când fierbe nevasta.

— Și-acum nu mai ții bucatăreasă, dragă Emilio?

— Nu, draga mea.

— Și eși mai bine la cale?

— Firește. Bărbatul meu mânăncă numai jumătate ca pâna acum.

Drept are.

Tatăl: Cum, vë și certatî deja?

Ginerele: Eî, și asta trebuie s'o începem odată.

Î N D O Î A L Ă.

Tatăl: Nu știu acum: óre fata mea cãntă mai bine la pian, saü urechile mi s'aü obișnuit la cãntul eî reü.

Partea seriósă.**A v i s!**

Cu numérul de față încheiãm al IX-lea an al ezistinței foii nóstre. Când ne luãm voia a ruga și pe viitor sprijinul publicului nostru cititor, ne simțim datorî a esprima mulțumitele nóstre tuturor acelora cari în decursul anului ce se sfîrșește ne-aü onorat cu sprijinul lor.

Restanțierilor — acestor dușmanî neimpăcați ai foilor române — le dorim ęile multe și bune, *multe* să aibă vreme să-și aducă aminte de noi și de restanța lor, *bune*: să aibă din ce plăti abonamentul.

In urmă atragem atenția cititorilor noștri asupra «Almanacului Vulturului» care va apare în Ianuarie și pe care î-l vor primi toți aceia, cari vor plăti abonamentul cel puțin pe un sfert de an — înainte. Prețul de librărie de altmintenî va fi 2 coróne.

Red. și Adm. »Vulturului«.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut: «*Liturgia S-tului Ioan Crisostom*» (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de *Nicolae Ștefu* învățator în Arad. Această liturgie conține tóte cãntările liturgice, ce are să le răspundă corul în Dumineci și sêrbători. Pe lângă acestea mai conține irmóse, pricesne și un adaus de cãntece poporale. Tóte imnele se pot cãnta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 3 coróne. Se póte comanda dela autor și librăria Ifj. *Klein Mór, Arad.*

Posta Redacției.

Avis. *Aducem la cunoștința celor interesați că tóte clișeurile ilustrațiilor, tablourilor și caricaturilor apărute în revista noastră se pot cumpêra cu prețuri fórte avantajóse. La cumpêrări mai mari rabat. A se adresa la: Administrația »Vulturului«.*

Prea St. D-ne Ella. Ne bucurãm mult că ești îndestulită și că — precum ne scriî — *punctualitatea și efinătatea firmei Czillér* și-a întrecut orî ce așteptări. Din asta reiasă clar că recomandarea nóstră n'a fost

simplicu mijloc de reclam. N'ar strica dacă și în persoană ai strica dacă și în persoană ai cerceta odată firma amin-tită; sîntem convinși că o să te surprindă foarte plăcut aranjamentul frumos, prăvălia bine asortată și înainte de toate prevenirea manifestată față de toți mușterii. — La întrebarea d-tale, observăm că firma e creștină. — De altminte atragem din nou atențiunea cititorilor noastre asupra anunțului firmei *Czillér* (pagina 11.) — Salutări respectuoase.

Bl. Drept ai. Doue bucurii mari i-ți pricinuește femeia. Una când o ia de nevastă, cealaltă, când o îngropi. — A mers deja atunci.

I. (Loco.) Da, am înțeles și noi de acele păreri disonante. Ce să faci, așa-s românii noștri! Asteaptă mereu să-ți laudă și se fac foc și pară dacă te încumeți odată să le spu o vorbă mai sinceră. E dora și firesc — cel puțin după părerea noastră — că nu cu mânuși de glace te pu să cureți ghetete. Unul a dis chiar că a

fost un «articol de șuster»! Știi ala, care n'a răspuns la întrebarea: de ce s'a certat cu V.: «Că eu am vorbit frumos cu el, numai un picuț l'am suduit de Dumnezeu!» — Salutare.

L. Te miri că părintele Bontilă dela Lugojel și-a înaintat «opul» biroului academieii spre a lua parte la concursul de premii? Dică cine ce va vrea, dar premiu merită în adevăr. Ce-ai dice spre pildă: să-l premieze dându-i pe viața întreagă întreținere gratuită într'un — *balamuc*? Premiu mai folositor (pentru noi) nici n'ai mai putea iscodi.

Pipin cel mic. O să încercăm și dacă vom reuși după dorință, o s'o facem. Nișică răbdare. Salutare lui Carol cel Mare.

Nicu. Dintre cele 12 glume trimise pentru numărul afară de *una* toate au fost așa mizerabil scrise încât nu le-am putut citi. Mulțumită. Când o să ne mai scrii, păstrează-ți acest obicei bun — la *tote*.

Dela Ministerul lucrărilor publice din România.

D i v i s i u n e a I.

Ministerul lucrărilor publice a pus în vîndare la librăriile *Socecu*, *Alcalay* și *Müller* (București) următoarele publicațiuni, cu prețurile însemnate în dreptul fiecăreia:

Espunerea situației Ministerului de Lucrări publice la finele anului 1897. Doue volume à lei 18.75
Harta murală a drumurilor țării (în 4 foi) lei 12.50

Les route sen Roumanie, un volum 2.50
Harta drumurilor țării împărțită pe județe . . . 0.50

ȘEFUL DIVISIEI.

MAGAZIN DE TOT FELUL DE MĂRFURI:

CZILLÉR IMRE, Oradea-Mare (Nagyvárad).

STRADA PRINCIPALĂ, VIS-Ă-VIS CU CLAUSTRUL CĂLUGĂRIȚELOR.

Isvorul cel mai efin și solid pentru cumpărarea a tuturor articolilor înșirați aici.

Stofe de haine de dame — mătase — barșon,

cele mai fine noutăți franceze, angleze, în tot felul de executare, apoi:

Broderii — dantele — volane — panglicii — tot felul de înfrumșetări ca: applicatio — Point-Lacet și altele.

Lingerie (albituri) pentru copii, bărbați și femei.

Ciorapi țesuți, mânuși, cravate etc.

— PUNGÎ DE BANÎ, — TABATIERE. —

Covore admirabile din patrie sau orient — perdele — șearșfuri și fețe de masă — acoperitoare de cai.

— Parfumerii și săpunuri. — Mare sortiment de lucruri de mână: gata, începute sau desemnate spre a fi executate.

Comandele din provincie se efectuează efin și îndată la sosire.

ÎN JANUARIE 1900 O SĂ APARĂ:

ALMANACUL VULTURULUI

Format mare, text ales, ilustrații frumoase.

Premiu *gratuit* tuturor abonenților noștri.

Kovács L. & Comp.

Oradea-Mare (Nagyvárad) vis-a-vis de hotelul
„Arborele-Verde“

1 bucată de pânză minunată 30 cot . . . 3 fl. 25 cr.	1 bucată de pânză de ață . . . . . 5 fl. 25 cr.
1 » » » de ramburg 30 cot 3 » 40 »	1 metru de «pentru perini» . . . . . -- » 16 »
1 » » » de crin 30 cot . . . 4 » 50 »	1 servietă . . . . . — » 6 »
1 » » » de damast 30 cot . . . 4 » 50 »	1 «de damast» . . . . . — » 15 »
1 » » » » cu flori 30 cot 5 » 90 »	1 față de masă (albă) . . . . . — » 90 »
1 » » » cannevas pestriț 30 cot 3 » 25 »	1 prosop (ștergură) . . . . . — » 9 »
1 » » » cannevas de ață 30 cot 4 » 50 »	1 » maș fin . . . . . — » 18 »

TÔTE ARTICOLELE DE MANIFACTURĂ.

Nicăiri mai ieftin ca aici.

(Comandele prin postă se efectuează momentan, gratis și scutite de spese postale.)

A trăi și a lăsa și pe lalții să trăiască!

HAÁSZ și ASZTALOS

în Oradea-Mare (Nagyvárad) strada Zöldfa.

Cuceri numai prin frumseță poți și o damă devine frumoasă prin o haină frumoasă. Aceasta o esperiază toate câte cumpără la noi, căci mărfurile noastre sosite de curând întrec ori-ce așteptări.**Stofe neîntrecute de haine: fabricat din patrie, Frantia și Anglia, postavuri de Zsolna, pânzaturi de Szepes.**

Lingerie (albituri) pentru domni și dame.

Tot felul de flanele de Kühlen, crețone, delaine, și fone a la Schroll și mărfuri Damast. Mare sortiment de stofe de mătășă. — *Năfrâmi de cap din mătășă, cașmir, postav și delain.* — *Șaluri de mătășă și genilia, toate cu*

PREȚURI IEFTINE!